

Ellyanna (Sírius a Ellyanna)

Bol teplý letný večer a na oblohe plávali len kde tu drobné obláčiky záhadných rozmerov a tvarov. Slnko už sedelo nízko za kopcom a svojimi hrejivými lúčmi pohládzalo lúku za veľkým starým domom, týčiacim sa nad údolím. V jeho odleskoch sa dom zdal ešte starší a opustenejší, než v skutočnosti bol a preto, keď sa mladá žena zastavila pod kopcom, aby si ho lepšie prezrela, zatajil sa jej dych.

"Vari tu niekto býva? To veru musia byť zvláštni ľudia," pomyslela si a so zamysleným výrazom v tvári vykročila po úzkej cestičke vedúcej až k domu.

V tom dome skutočne nežil len tak niekto. Zvonku síce dom vyzeral ošarpane, ale vnútri poskytoval svojim obyvateľom toľko pohodlia, koľko len potrebovali. Navyše, boli to kúzelníci a s pomocou svojej moci si svoje bývanie dokázali prispôbiť podľa potreby.

"Vitajte, moja drahá," vítala ju drobná buclatá žena s usmievavou tvárou. Bola už staršia a vrásky na jej tvári prezrádzali, že nemala najľahší život. "No len pod' te, iste ste po ceste ustatá. Hneď vám pripravím niečo na večeru," vravela a viedla ju dlhou tmavou chodbou do kuchyne, kde boli okolo kruhového stolu pristavené štyri stoličky.

"Nože sa posad' te," ponúkla jej jednu zo stoličiek a podišla k sporáku, na ktorom razom ožili hrnce a varešky a o chvíľu sa už kuchyňou i celým domom šírila lákavá vôňa cesnakovej polievky.

"Vy budete asi pani Weasleyová," ozvala sa návštevníčka a hostiteľka sa na ňu priateľsky usmiala.

"Hovorte mi Molly, slečna Brightonová. Všetci ma tak volajú," opravila ju a položila pred ňu tanier s polievkou. "Nože jedzte, kým je teplá," nabádala ju.

"Ja som Ellyanna, prosím," odvetila dievčina a vystrela k Molly ruku. Tá ju vrelo prijala, no hneď potom hnala dievča do jedla.

"A kde je môj žiak?" spýtala sa so záujmom, keď sedeli nad šálkou čaju.

"Oh, uvidíte ho ráno. Dnes bol taký unavený, že len čo sa vrátil z výletu so Síriosom, padol do postele a sladko spinká, anjelik," informovala ju Molly Weasleyová a začala spratávať riady zo stola.

"So Síriosom? Myslela som, že tu žijete sama," začudovala sa a Molly sa na ňu dlho zadívala.

"Kdeže, moja milá. Je to dosť zložitý, ako isto sama viete. V tejto dobe... Sírius Black je majiteľom tohto domu a pozval ma k sebe bývať po tom, čo som vo vojne prišla o celú svoju rodinu. Zostal mi len môj vnuk... James. Sírius je jeho krstný a vzal ho k sebe. Ja sa im tu starám o domácnosť, to viete moja, muži..." rozhovorila sa a pri spomienke na rodinu sa jej na tvári usadil veľmi smutný výraz. Ellyanna k nej natiahla ruku a v utešujúcom geste ju pohladila po ruke.

"Som rada, že ste tu. Konečne sa budem môcť s niekým porozprávať... a nielen ja. Sírius sa zväčša zatvára sám v knižnici a nestojí veľmi o moju spoločnosť, keď rozjímá nad životom," priznala Molly s tichým povzdychom.

"Čo sa mu stalo?" spýtala sa nasmelo a čakala, že odpoveď na jej otázku zostane nevyslovená, no Molly zrejme potrebovala niekoho, kto by ju vypočul.

"Určite ste počula o mužovi menom Harry Potter," začala Molly potichu a Ellyanna prikývla.

"Porazil Ved'- viete- koho," zamumlala a čakala, kým jej hostiteľka bude pokračovať.

"Áno, bolo to asi pred rokom. Lenže tých dvoch spájala akási veštbá a Harry za svoj hrdinský čin zaplatil vlastným životom. Bol to Jamesov otec, manžel mojej dcéry, ktorá spolu s ďalšími členmi mojej rodiny zomrela v boji. Stratila som ich všetkých..." šepkala a v očiach sa jej zaleskli slzy, keď si spomenula na vlastnú tragédiu. "V tom boji zomrelo veľa dobrých ľudí a veľa vynikajúcich čarodejníkov. Medzi nimi aj Síriosov najlepší priateľ... posledný, ktorý doteraz prežil. Keď sa Sírius dostal pred časom z Azkabanu, bol to práve Harry a Remus, ktorí ho ako tak priviedli späť do normálneho života. Harry ako syn jeho najlepšieho priateľa a zároveň krstný syn, mu bol veľmi blízky a táto dvojitá strata ho veľmi poznamenala. Na malého Jamesa dáva pozor ako na najväčší poklad. Dokonca sa ho bojí pustiť do školy a preto ste vlastne tu," dokončila svoje rozprávanie a dlho sa na ňu zadívala.

V tom sa dvere do kuchyne otvorili a v nich stál vysoký muž s vlasmi čiernymi ako uhol', siahajúcimi po ramená. Tvár bola zdobená mnohými drobnými i väčšími jazvami, pravdepodobne pamiatky z boja. Modré oči, kedysi zrejme plné života boli dnes naplnené bolesťou a únavou... tento muž si určite myslel, že už nemá dôvod prečo žiť.

"Ahoj, Molly. Jamie je už v posteli?" spýtal sa, nevšimnúc si mladú ženu sediacu pri stole.

"Samozrejme. Kade si ho vláčil? Prišiel úplne vyčerpaný a ty musíš byť tiež. Pod' sem, sadni si k nám. Hneď ti zohrejem polievku," dirigovala ho Molly, no on pokrútil hlavou.

"Nie som hladný, nerob si starosti," zamumlal a až teraz pozrel na neznámu osobu. Stále ešte zahalená v jednoduchom

sivom plášti, s rukami zloženými v lone naňho uprela svoje zelené oči a uvoľnený prameň hnedých vlasov jej spadol do tváre.

"Vy budete tá nová učiteľka," skonštatoval duto a prezeral si ju od hlavy až k päte.

"Ellyanna Brightonová," predstavila sa a natiahla k nemu ruku.

"Sirius Black, teší ma. Príďte prosím zajtra o deviatej do knižnice, dám vám inštrukcie k vašemu pobytu v tomto dome a pokyny k výuke môjho krstného syna. Teraz ak ma ospravedlníte... dobrú noc prajem," rozlúčil sa a rovnako rýchlo ako prišiel zase zmizol.

"Nebýval vždy taký odmeraný," povzdychla si Molly a zamračene pozerala na zavreté dvere. "Vždy býval veselý a plný optimizmu, ale teraz... akoby už nechcel byť na tomto svete a ja sa mu nečudujem." poznamenala, no to bolo v ten deň posledné, čo sa od nej o tejto zvláštnej rodinke dozvedela. Zaviedla ju do jednoducho, avšak vkusne zariadenej izby na poschodí a ukázala, kde je knižnica. Potom ju už nechala samu s jej zmiešanými pocitmi z nového prostredia a v dome sa rozhostilo ticho. Netrvalo však dlho a nocou sa rozľahol príšerný smiech. Bol to divý a surový smiech, z ktorého behal mráz po chrbte.

Ellyanna vykĺzla z postele a odchýlila dvere, no zostala skrytá v bezpečí svojej izby, keď po schodoch z druhého poschodia zbadala schádzať dvoch mužov, oboch čiernovlasých.

"Vravím ti, že silnejšiu variantu použiť nemôžem, Black. Už aj tak je nadopovaná toľkými lektvarmi, že sa čudujem, že ešte fungujú," zavrčal tajomný neznámy. Keď na jeho tvár dopadlo svetlo z malej lampy na chodbe, zbadala Ellyanna jeho tvrdé a prísne rysy, dlhý ohnutý nos a nezdravý odtieň pleti, ostro kontrastujúci s jeho masťnými vlasmi.

"Viem, vravel si, že po čase sa ich účinok oslabuje, ale vážne nemôžeš namiešať nič silnejšie?" pýtal sa Sirius zamračene.

"Nie!" odvrkol stroho neznámy. "Aj tak si myslím, že by si ju mal predat' spravodlivosti," neodpustil si a mladá žena počúvajúca za dverami žasla nad tým, koľko sarkazmu môže čísať z jednej jedinej vety.

"Dobre vieš, že to nejde. Tá prísaha..."

"Prísaha, prísaha. Keby si nebol býval idiot, tak máš dnes svätý pokoj. Merlin stoj pri nás, ak ten lektvar prestane účinkovať skôr," zavrčal a s tým zbehol zvyšných pár schodov, stratiac sa v tmavej chodbe. Ellyanna zmizla rovnako rýchlo za dverami svojej izby, no až do rána oka nezažmurila. V tichu načúvala, či znova nezačuje ten šialený smiech, no nestalo sa.

Ráno presne v určenú hodinu zastala pred dverami knižnice a s hlbokým nádychom zaklopala.

"Pod'ťe ďalej, slečna Brightonová," ozvalo sa z vnútra a ona vstúpila podľa rozkazu. „Prosím, posad'ťte sa a urobte si pohodlie," povedal Sirius, no ani na ňu nepozrel. Stál čelom k oknu a sledoval čosi v diaľke.

"Než vám poviem, čo od vás očakávam, bol by som rád, aby ste sa v tomto dome cítila čo najlepšie a preto ak by ste čokoľvek potrebovala, obráťte sa na Molly alebo na mňa. Len o jediné vás žiadam... nikdy... nech sa deje čokoľvek, nikdy nesmiete ísť na druhé poschodie. Verte mi, ak tento zákaz porušíte, nielen, že na to prídem, ale sama by ste na to mohla veľmi zle doplatiť," vravel a so smrteľne vážnym výrazom v tvári na ňu pozrel.

"Rozumiem, pane," prikývla.

"A nehovorte mi pane, som Sirius. Tento dom sa dúfam na nejaký čas stane vašim domovom. Správajte sa prosím podľa toho," dodal a opäť sa od nej odvrátil.

"V tom prípade, ja som Ellyanna, veľmi ma teší. Teraz ak je to všetko, môžete prejsť k tomu, čo odo mňa očakávate," vyzvala ho a mlčky čakala.

"James, ako vám už určite Molly povedala je môj krstný syn, tak ako bol jeho otec. Je jediný, koho ešte mám a nedokážem si predstaviť, žeby som tu v tomto dome zostal sám, keby som ho poslal do školy," začal.

"Iste, tomu rozumiem," pritakala.

"A preto dúfam, že ho dokážete naučiť všetko, čo potrebuje. Dosiahla ste výborné výsledky na skúškach a podľa vašich referencií od predchádzajúceho zamestnávateľa si myslím, že by ste to mohla zvládnuť. Tu je zoznam všetkých predmetov, ktoré sa vyučujú v Bradaviciach, vrátane učebných osnov. Jedine Obranu proti čiernej mágii budem chlapca učiť sám," informoval ju a ona si od neho vzala zoznam s predmetmi.

"Myslím, že s tým nebude problém," ozvala sa po chvíli.

"Ak by ste mala problém s lektvarmi, tie by mohol Jamesa doučovať jeden známy, ale ak to zvládnete, nebudem vám do výuky nijako zasahovať," povedal a skúmavo sa na ňu zadíval.

Predpokladala, že vie, kto by ju v lektvaroch nahradil, ale práve v tých vždy vynikala a rozhodne sa nechcela nechať nahradit' v niečom, v čom je dobrá.

„Som si istá, že to nebude potreba a ak by bolo treba, Obranu by som tiež zvládla," odpovedala rozhodne.

„O tom nepochybujem, ale radšej by som..."

„Chápem, nemusíte mi to vysvetľovať," zastavila ho a ak chcela ešte niečo povedať, nedostala k tomu príležitosť, pretože dvere knižnice sa rozleteli a dnu vbehol čiernovlasý chlapec s veľkými hnedými očami.

„Sirius, Sirius, pôjdeme dnes zase na výlet?" spýtal sa rozjarene a vrhol sa mužovi pri okne okolo krku.

„Ahoj, Jamie," privítal ho Sirius a jeho zamračená tvár sa konečne rozjasnila. Jeho oči znova zahoreli životom a po smútku nebolo ani chýru. „Dnes veru nikam nepôjdeme. Zabudol si snád', že dnes začína škola?" upozornil ho.

„To už? Aha... ale vezmeš ma večer zalietat' si?" prosíkal chlapec neoblomne a Sirius len neveriacky pokrútil hlavou.

„Večer sa uvidí podľa toho, ako sa ti bude dariť v učení," slúbil napokon a položil chlapca na zem. „Toto je slečna Brightonová a bude ťa učiť' všetky predmety, ktoré budeš potrebovať," predstavil jej ženu sediacu za stolom a chlapča k nej zvedavo vzhliadlo.

„Dobrý deň, slečna," pozdravil zdvorilo a jeho hnedé oči sa na ňu nebojácne upierali. Napriek tomu, že Harryho Pottera videla len pár krát na fotkách v novinách, mohla povedať, že tento chlapec je vernou kópiou svojho otca.

„Ty musíš byť James, teší ma, že ťa spoznávam. Už som o tebe počula," prihovorila sa mu a milo sa naňho usmiala.

„Fakt? A jéje," povzdychol si a pretočil očami. „Tak kedy začneme?" spýtal sa a bolo vidieť, že sa na to skutočne teší.

„Už si raňajkoval?" spýtala sa a on prikývol. „Výborne, tak potom môžeme začať pokojne hned'," odvetila a pozrela na Siriusa. „Kde sa vlastne budeme učiť?" pozrela na majiteľa domu a ten ukázal na skryté dvere za jedným z regálov.

„Tamto je jedna menšia miestnosť. Presunul som tam nejaké knihy, ktoré by sa vám mohli zísť a keby ste ešte niečo potrebovali, určite to bude tu," ukázal na police s knihami.

„Ďakujem, som si istá, že si s Jamesom nejako poradíme. Tak ma tu počkaj a ja sa hned' vrátim," povedala chlapcovi a ten vošiel do miestnosti určenej k učeniu.

Niekoľko prvých dní mala pocit, akoby ju neustále niekto sledoval a nepochybovala o tom, kto je ten niekto. Výuka s Jamesom bola viac než zaujímavá. Chlapec bol zvedavý a zaujímal sa skutočne o to, čo sa ho snažila naučiť. Navyše bol veľmi šikovný a väčšinu jednoduchších kúzel už ovládal.

Bola v dome už vyše dvoch mesiacov a zvykla si tu, akoby tu bývala odjakživa. Molly bola veľmi príjemná spoločníčka a James dokázal vykúzlit' úsmev na tvári všetkým, dokonca aj Siriusovi, ktorý bol inak vždy veľmi zamŕknutý a vyhýbal sa ich spoločnosti. Napriek tomu ju veľmi zaujímal a pri ich zriedkavých rozhovoroch zistila, že jej je s ním príjemne. Raz večer prechádzala okolo knižnice a zdalo sa jej, že odtiaľ začula zvláštne zvuky. Zaklopala teda, no keď sa nedočkala odpovede, vstúpila dnu a pohľad jej padol na Siriusa rozvaleného v kresle s fľašou ohnivej whisky v ruke. Poľahky si domyslela, čo sa deje. Mala v ten deň voľno, pretože Molly vzala Jamesa k hrobu jeho rodičov, ktorí zomreli presne pred dvoma rokmi. Sirius, ako jej bolo známe za nimi tiež veľmi smútil a spomínal na nich po svojom. Vstúpila do knižnice a pristúpila k nemu v snahe vziať mu fľašu z ruky.

„Si v poriadku, Sirius?" spýtala sa opatrne a ustarane naňho hľadela. Teplé plamene sa odrážali v jeho prázdnom pohľade, ktorý upieral pred seba, akoby tam videl tých, ktorých dávno stratil.

„V poriadku... azda to ešte ide?" zamumlal a priložil fľašu k ústam, no vytrhla mu ju.

„Myslím, že na dnes máš dost'," povedala rozhodne, no nevraživo sa na ňu pozrel a zasyčal:

„Ja rozhodnem kedy mám dost'!"

„Sirius, prosím... mal by si ísť do postele," radila a snažila sa ho zdvihnúť z kresla, ale nebol práve ľahký a s jej útlou štíhlou postavou to bol pre ňu takmer nadľudský výkon.

„Načo... načo ešte žiť," mumlal zlomeným hlasom. „Všetkých som už stratil, nik už si na mňa ani nespomenie," povzdychol si a privrel oči.

Prosím, Sirius, nehovor tak. Srdce mi puká, keď ťa vidím sa takto trápiť, vravela si v duchu a sadla si na zem vedľa jeho kresla.

„Nikdy ma nik nemal rád... moji rodičia... mal som len priateľov, ktorí mi boli všetkým a aj o tých som prišiel..."

pokračoval ďalej, ani raz na ňu nepozrel. „Ani len žena, čo by milovala takého úbožiaka ako som ja, neexistuje. Ved' čo už by som jej mohol ponúknuť. Povedz mi, čo môžem ponúknuť, Ellyanna?" spýtal sa a ich pohľady sa stretli.

„Veľa vecí, Sirius. Veľa..." zašepkala a rukou ho pohladkala po zarastenej tvári.

„Vravíš to, avšak nechcela by si ma, hoc by som bol posledný na svete," odvetil trpko.

„Kto to tvrdí?" spýtala sa smelo a jej srdce túžilo konečne prehovoriť o cite, ktorý ho živil. Chcela mu povedať, čo k nemu cíti, no bála sa odmietnutia. Čo by na to kto povedal, že ona... učiteľka sa zamilovala do svojho zamestnávateľa.

„Kto? Každý a nikto... ani nemusí. Som škaredý a mrzutý samotár, čo by si na mne mohla vidieť? A predsa... predsa by

som chcel, aby tvoje oko aspoň raz na mňa pozrelo s láskou... Ellyanna, nemôžem ďalej... musím to povedať, inak...." začal, no zvyšok vety mu zamrzol na perách. Naklonil sa k nej a jemne ju pobožkal. Mohla cítiť zmes alkoholu z jeho dychu, keď sa k nej nachýlil, no neodtiahla sa. Tak dávno po tom túžila...

Keď sa ich pery rozdelili, pozreli na seba prekvapene.

„Ja... prepáč... to som nemal," ospravedlňoval sa Sirius, ktorý si napriek značnému alkoholu, ktorý vypil, uvedomoval, čo robí.

„Pšššt," zastavila ho a položila mu prst na pery. Hneď potom ho sama pobožkala, dlhšie a vášnivejšie.

„Lúbim ťa," zašepkala a keď naňho uprela svoj pohľad, bol plný toho, po čom tak veľmi túžil.

Keď sa na druhý deň ráno zobudil s hlavou ako v ohni, cítil na perách chuť jej bozkov a mal pocit, že to všetko bol len sen. Lenže sen sa stal skutočnosťou a na nočnom stolíku ho čakal lektvar proti bolesti hlavy s jednoduchým odkazom: Lúbim ťa!

Po týchto slovách sa mu ráno zdalo byť jasnejšie než zvyčajne a vďaka sprche a lektvaru bola bolesť hlavy razom preč. Zišiel na raňajky, neuvedomujúc si, že si pohmkáva nejakú pesničku, kým naňho Molly prekvapene nepozrela.

"Si v poriadku, Sirius?" spýtala sa s miernou obavou v hlase.

"V tom najlepšom, Molly," odpovedal a vtisol jej letmý bozk na pery. "No povedz, nemáme dnes ale pekné ráno?" uškrnul sa a nečakajúc na odpoveď si vzal zo stola jablko a zmizol za dverami knižnice. Nedokázal odolať, aby nenakukol do učebne a nesledoval tú drobnú bytôstku, ktorá mu včera ukázala, že život má stále zmysel. Stála pri okne a zamyslene hľadela kamsi do neznáma, zatiaľ čo James sedel pri stole a hľbal nad akousi knihou. Obaja boli natoľko zamyslení, že si ho ani jeden z nich nevšimol. Nechal ich preto osamote a šiel sa prejsť, aby si utriedil vlastné myšlienky.

Dni ubiehali jeden za druhým a odkedy Sirius vedel, že Ellyanna k nemu chová aj iné city než len úctu ako k zamestnávateľovi, každý večer si ju nechal zavolať do knižnice, kde strávili hodiny a hodiny spoločnými rozhovormi. Až jedného dňa...

"Elly, musím ti niečo povedať," začal keď vstúpila a usadila sa vedľa neho na pohovku.

"O čo ide?" spýtala sa vecne a čakala.

"Ja... vlastne... chcel som sa ťa spýtať... Elly, ja bez teba nemôžem ďalej žiť. Ten čas doteraz bez teba... ty si do mňa opäť vdýchla život a ja som ti za to neskonale vd'ačný. Myslíš, že by som mohol byť taký trúfalý a dúfať, že by si sa chcela stať moju ženou?" jachtal celý červený a sledoval, ako sa na jej tvári objavil tajomný úsmev.

"Myslíš to vážne?" spýtala sa potichu a hľadala v jeho jasných modrých očiach odpoveď na svoju otázku. Bola tam... tak úprimná a čistá, že nemohla nesúhlasiť.

"Netúžim po inom, než byť len s tebou," odpovedala a naklonila sa k nemu, aby ho pobožkala.

Ani jeden z nich netúžil po veľkej paráde a preto sa rozhodli usporiadať len skromný obrad so svedkami a s malým slávnostným obedom doma. Nebolo teda treba žiadne veľké prípravy a všetko sa malo konať dva týždne po tom, čo sa Sirius odvážil vysloviť svoju žiadosť.

Bolo to v predvečer svadby, keď sa Sirius, Ellyanna a James vrátili z dlhej popoludňajšej prechádzky. V dome bolo nezvyčajne ticho. Siriusa premkol zvláštny pocit úzkosti, keď nenašiel Molly v kuchyni a neodpovedala ani na klopanie na dvere jej izby. Chytil Jamesa za rameno a s prútičkom v ruke ho viedol do jeho izby. Najprv ju pozorne prehľadal, no keď sa mu to zdalo bezpečné, keď sa pred chlapca a s vážnou tvárou mu prikázal:

"Zostaneš tu, ani sa odtiaľto nepohneš, nech by sa dialo čokoľvek, rozumieš?"

"Ale..." snažil sa protestovať, no krstný otec s ním prudko zatriasol a okríkol ho.

"Žiadne ale, James. Ani len nos nevystričíš, inak..." nedopovedal, pretože Ellyanna ho zastavila. Odtiahla od neho chlapca a sama bola nervózna z celej situácie.

"Mala by si tu zostať s ním," povedal po chvíli a na krátky okamih sa ich pohľady stretli.

"Idem s tebou," povedala odhodlane a pošepkala niečo Jamesovi do ucha. Ten krátko prikývol a sadol si na posteľ, sledujúc odchádzajúcu dvojicu.

"Vážne by si mala zostať tu," zopakoval slabo a pohľad mu zablúdil ku schodom na druhé poschodie.

"Ideme hore," povedala a v ruke zovrela vlastný prútič. Vyšli po schodoch a zastali pred veľkými dverami, spoza ktorých k nim doliehalo len mĺkve ticho, ako z celého domu.

"Alohomora," zamumlal Sirius, no neozvalo sa žiadne cvaknutie zámku ani nič iné. Opatrne otvoril dvere a než stihol niečo spozorovať, Ellyanna sa okolo neho pretisla dnu a skláňala sa nad Molly, ktorá sťažka oddychovala, s očami

rozšírenými od hrôzy. Mladá učiteľka videla totiž len zranenú ženu na zemi a nie pôvodcu toho zranenia, ktorý, alebo lepšie povedané ktorá sa rútila priamo na ňu a začala ju škrtiť.

"Necháš ju, ty bosorka!" zručol Sirius a odťahoval čiernovlasú ženu, ktorá sa vrhla na Ellyannu. "Petrificus totalus!" zakričal a zúrivá osoba dopadla na zem, červenými očami vrhala nenávistné pohľady po všetkých prítomných.

"Si v poriadku?" obrátil sa k Elly a tá mlčky prikývla, držiac si ruku na krku. V tom si spomenula na Molly, ktorá krvácala a obrátila svoju pozornosť k nej.

"Potrebuje rýchlo pomoc. Zacelím rany, ale stratila veľa krvi," informovala ho a na jeho tvári sa objavil sústredený výraz.

"Zvládneš to tu na chvíľku? Zavolám pomoc."

"Ale rýchlo, inak..." zašepkala a pozrela na zranenú ženu.

"Hneď som späť. Bud' opatrná," uistil ju a vtisol jej letmý bozk na čelo predtým, než odišiel.

Ellyanna po očku sledovala šialenú ženu, ktorá ju pred chvíľou napadla. Márne premýšľala, kto to môže byť... odpoveď neprichádzala, kým sa vo dverách neobjavil Sirius v závese s mužom, ktorého videl v prvú noc, čo sem prišla.

"Vypi to, Molly!" prikázal neznámy muž a priložil jej k ústam fláštičku po okraj naplnenú nejakým lektvarom. "Nateraz je mimo ohrozenia, ale budem ju musieť vziať k Poppy, aby ju prezrela," zhodnotil a vrhol na Siriusa našťavaný pohľad.

"Som v poriadku," zamumlala Molly a snažila sa vstať.

"Ani na to nepomysli. Nevie, čo si si myslela, že robíš, keď si sem k nej liezla," oboril sa tentoraz muž aj na Molly, ale jeho hlas nebol tak presýtený nenávisťou, ako keď hovoril so Siriusom. "Vieš sama najlepšie, čoho je schopná."

"Nekričte na ňu! Určite mala svoje dôvody, prečo sem šla. Navyše, nechápem, čo tu robí táto osoba a prečo ju tu držíte, ak viete, aká je nebezpečná," ozvala sa prvýkrát aj Ellyanna a Severus Snape si ju prezeral tým svojim prenikavým pohľadom.

"Kto to je? Chcete povedať, že nevíete, kto je tá osoba, ktorá je pôvodcom toho všetkého? Alebo sa vám váš budúci manžel nezveril s tým, že je ženatý?" uškrnul sa zlomyseľne a potom sa obrátil k Siriusovi.

"Vidím, že tá vaša nebelvírska česť, ktorú si ty s Potterom vždy tak veľmi zastával, je teraz kdesi v nedohľadne. Alebo sa mýlim? Prečo teda tuto slečne nepovieš, koho to tu držíš pod zámkom?" vyzval ho sarkasticky.

"Sirius, o čom to ten človek hovorí? Kto je tá žena?" spýtala sa Ellyanna roztrasene.

"Elly, ja..." jachtal a podišiel k nej, aby ju objal, no vymanila sa mu. Sledovala, ako Severus ukončil Petrificus a poľahky si poradil so zúrivou ženou. Nalial jej do krku akýsi lektvar, po ktorom sa jej zrak zakalil a ona zostala sedieť na stoličke pokojná ako baránok.

"Tak dozviem sa konečne pravdu?" vyhrkla Ellyanna a do očí sa jej tlačili slzy. Nevedela prečo, ale verila tomu neznámemu mužovi v tom, že táto žena je skutočne Siriusova manželka.

"Je to Bellatrix Blacková," začal Sirius s vysvetľovaním. "Je to moja sesternica a manželka. Rodičia ma s ňou oženili proti mojej vôli keď som mal sedemnást' rokov, aby zachovali čistokrvnosť nášho rodu. Problém bol v tom, že som ako jediný z rodiny odmietal pridať sa na stranu zla a týmto činom ma pripútali k samotnému Zlu," zaúpel zúfalo. "Ona..." ukázal na čiernovlasú ženu, "bola vždy najoddanejšou služobníčkou Voldemorta, kým ja..."

"Prečo si sa s ňou nerozvedol?" spýtala sa Elly potichu.

"Okrem manželského sľubu sme my dvaja viazaní nezrušiteľnou prísahou. Ani jeden z nás nesmie zabiť toho druhého, inak by sám zomrel a prípade rozvodu to znamenalo smrť pre obe strany," priznal napokon.

"A preto bolo pre nášho prašivého psa jednoduchšie držať túto obludu pod zámkom namiesto toho, aby ju odovzdal spravodlivosti a vás, naivnú chuderu chcel pojať za svoju manželku a žiť s vami šťastne v sladkej nevedomosti," doplnil sarkasticky Snape. "Dojemné, vskutku dojemné," neodpustil si Snape.

"No tak, Severus, nebud' naňho taký tvrdý," ozval sa tichý hlas z kúta miestnosti, kde ležala Molly. "Nechcel si ma vziať k Poppy? Myslím, že by sa tým dvom hodila chvíľka osamote," navrhla a hoci by sa Snape ešte rád zdržal a vychutnával si, ako sa Black dusí vo vlastnej šťave, pomohol Molly na nohy a viedol ju z izby preč.

Ellyanna so Siriusom osameli. Vlastne, bola s nimi ešte Bellatrix, ktorá ich však nevnímala. Pomaly k nej podišiel v snahe dotknúť sa jej, no odtiahla sa.

"Odpusť mi to, Elly. odpusť, že som túžil aspoň po troške šťastia v tomto prekliatom živote. Klamal som ti a viem, že som nemal, ale... zostala by si so mnou, keby si vedela pravdu? Mohla by si ma milovať, keby si vedela o tom bremene, ktoré na mne leží?" pýtal sa z jeho hlasu zaznievala bolesť zmiešaná so zúfalstvom.

"Sirius, ľúbim ťa a na tom sa nič nezmení, ale toto... takto prostě nemôžem," zvolala a vybehla z izby. zastavila sa až za dverami vlastnej tmavej izbičky, keď sa chrptom oprela o dvere a zviezla sa na zem. Jej telo sa otriasalo vzlykmi a tvár jej zmáčali horúce slzy. Počula, ako ju prosí a nalieha skrz zavreté dvere, no vedela, že ak otvorí, ocitne sa v

pasci, z ktorej niet úniku.

Spoza kopca vykukovali prvé slnečné lúče, keď sa naposledy obzrela za domom, v ktorom našla i stratila svoje šťastie. Srdce jej pukalo pri pomyslení, že ho viac neuvidí, nepovie mu, že ho miluje... ale musela to urobiť. Musela kvôli sebe i kvôli nemu.

Našla si nové miesto učiteľky na škole v Bradaviciach, kde ju riaditeľka, Minerva McGonagallová, prijala s otvorenou náručou. Hrdo a bez slova znášala narážky profesora lektvarov, v ktorom spoznala neznámeho návštevníka Siriusovho domu, až kým s nimi sám neprestal. Nepátrala po dôvodoch jeho nevraživosti voči Siriusovi, no ani sa ho nepokúšala presvedčiť o opaku.

Bola v škole asi mesiac, keď za ňou prišla Minerva s oznamom.

"Do vašej triedy pribudne nový žiak. Verím, že s ním nebudú problémy, no keby čokoľvek, dajte mi vedieť. Možno bude potrebovať v niečom doučiť, tak ak by ste bola taká láskavá... ten chlapec si toho zažil viac než dost. najprv stratil rodičov a teraz toto..." povzdychla si riaditeľka.

"Čo sa stalo? O koho ide?" vyzvedala Ellyanna a pozorne počúvala.

"Nuž teda... ten chlapec mal až do nedávna súkromnú učiteľku, po ktorej sa jedného dňa akoby zem zľahla. No a jeho krstný otec sa ho snažil doučovať sám. Až do tej nehody..."

"Akej nehody?" spýtala sa Ely priškrteným hlasom. Začínala tušiť, kto bude jej novým žiakom a rozhodne sa na Jamesa tešila. To chlapča jej naozaj chýbalo, rovnako ako Molly a ... Sirius, na toho myslela vo dne v noci.

"Oh, Siruisov dom postihol požiar a sám pri ňom takmer zahynul," rozprávala ďalej Minerva, neuvedomujúc si, aké muky tým mladej profesorky spôsobuje.

"Povedzte, je v poriadku, však? Povedzte, že Sirius žije," žiadal naliehavo.

"Čo to... áno, žije, aj keď...ten chudák by si možno želal pravý opak. Neviem si predstaviť, čo s ním urobí odlúčenie od Jamesa. Ten chlapec bol to jediné, čo ho ešte držalo pri živote," povzdychla si ustarane stará žena.

"Prečo ho sem vlastne poslať?"

"Sirius pri tej nehode oslepol. Snažil sa zachrániť svoju ženu, ktorá ten požiar spôsobila a kto vie ako sa ocitla na streche. Chcel ju odtiaľ dostať, ale nestihol to a ona spadla. Netušila som, že bol ženatý a navyše s Bellatrix... za to čo v živote napáchala, si to zaslúžila, ale on chudák..."

"Prosím vás, hovorte, inak zošaliem od strachu. Kde je teraz?"

"Keď sa snažil dostať z domu, privrátil ho horiaci trám. Teraz býva s Molly na Grimmauldovom námestí 12, to je jeho starý dom, ale prečo sa pýtate, Ellyanna?" čudovala sa riaditeľka.

"Všetko vám vysvetlím neskôr, Minerva. Len vás prosím, pomôžte mi dostať sa k nemu," žiadala takmer plačlivo.

"Dieťa drahé, že vy ste tá učiteľka, čo od neho utiekla? Teraz už chápem tie Severusove narážky," uvedomila si riaditeľka a skúmavo sa na ňu zahľadela. "Použite krb v riaditeľni, adresu poznáte," povedala po chvíli a sledovala, ako mladá učiteľka vybehla z kabinetu.

Netrvalo to azda ani desať minút, kým vystúpila z krbu v tmavom dome. Všade bolo ticho, len z kuchyne sa ozývali pravidelné zvuky umývajúceho sa riadu. Vykročila teda tým smerom a potichu otvorila dvere. Molly Weasleyovej skoro vypadol tanier z ruky, keď ju zbadala, no rýchlo sa obadala a odložila ho prv, než začala Ellyannu objímať.

"Kam si zmizla, dievča? Ani nevieš, ako sa kvôli tebe Sirius trápil," povzdychla si.

"Však ja som na tom nebola o nič lepšie. Učím teraz v Bradaviciach, ale prosila som Snapea, aby vám nič nevravel," odvetila so slabým kajúcnyim úsmevom.

"Rozumiem. Prišla si za ním?" spýtala sa Molly chápavo.

"Áno. netušila som, čo sa stalo."

"To nič, hlavne, že si tu. Je v knižnici, môžeš mu odnieť večeru?"

"Samozrejme," pritakala a vzala podnos. Pred dverami knižnice sa na chvíľku zastavila, aby sa zhlboka nadýchla, no potom bez zaklopania vstúpila dnu.

"Môžeš to rovno odnieť, Molly. Nie som hladný," odvrkol, no aj tak pristúpila až k nemu a podnos položila priamo pred neho.

"Musíš niečo zjesť. Potrebuješ nabrat' nové sily," presviedčala ho potichu a sledovala, ako pri zvuku jej hlasu stuhol.

"Kto je to? Kde je Molly?" spýtal sa obozretne.

"Molly je v kuchyni a poslala ma sem s večerou. Ak jej ju prinesiem späť, príde sem sama a ona sa tak ľahko odbiť nenechá," oponovala mu a začala pred neho prestierať.

"Merlin, za čo ma tak trestáš? Prečo mi sem privádzaš tento prelud? chceš ma pripraviť aj o posledné zvyšky zdravého

rozumu, aj o posledné zmysly, čo mi slúžia?" zaúpel.

"Ale ja nie som prelud, Sirius. Alebo myslíš, že duchovia sa sa ťa môžu dotýkať tak ako ja?" spýtala sa a podišla k nemu, jemne ho pohladkajúc po zjazvenej tvári. "Tak veľmi si mi chýbal," zašepkala mu do ucha a pocítila, ako sa jeho ruka pevne ovinula okolo jej pasu.

"Si to ty? Elly... moja Ely, prosím, povedz, že to nie je sen..." šepkal zronene a držal ju pevne, akoby sa bál, že mu zase ujde.

"Nie je to sen, Sirius... som tu s tebou a ešte chvíľu zostanem," uistila ho neustále ho hladkajúc v chlácholivom geste.

"Odpusť... prepáč mi všetko, čím som sa previnil... nezaslúžim si ťa," jachtal a hlas sa mu lámal.

"Pšššt, tíško. zabudni na to! Je to za nami, už je to preč," vravela a tými slovami tíšila nielen jeho, ale i vlastné city, ktoré sa drali na povrch ako dvojmetrová vlna.

"Zostaň so mnou, môj anjel..." prosil takmer nečujne.

"Zostanem ešte chvíľku, ale potom musím ísť. No vrátim sa zase zajtra," dodala, keď zovretie opäť zosilnelo.

"Musíš ísť... kam? Máš vari niekoho iného, kto získal tvoje srdce?"

"Hlupáčik," zasmiala sa a jej smiech sa odrážal od tmavých stien, čím zahnal chmúry na jeho tvári. "Nie, nemám nikoho, okrem svojich žiakov, ktorí ma ráno budú čakať, aby som ich niečo naučila," vysvetlila a rozpovedala mu všetko čo sa stalo, odkedy od neho ušla.

Po sl'ube, ktorý mu dala, teda že sa zase na druhý deň vráti, pustil ju späť do Bradavíc. Od toho večera ju však vo svojej knižnici čakával každý večer a ona mu rada robila spoločnosť tak ako kedysi. Keď potom zopakoval svoju ponuku na sobáš, neodmietla, ba priam s radosťou prijala. Trvala však na jednom... musel sa udobriť so Snapeom, ktorý na jej žiadosť pripravil lektvar potrebný k navráteniu Siriusovho zraku. Vďaka jeho pomoci si o pár mesiacov neskôr ženích viedol svoju nevestu k oltáru a pohľadom sa kochal v jej skromnej kráse.